

A detailed knitted doll of a man with a beard and a woman in a doorway, set in a mossy landscape. The man is in the foreground, looking towards the camera, while the woman stands in the doorway of a small stone house. The background features a valley with a stream and rolling hills covered in moss and purple flowers.

Einu sinni bjuggu hjón á bæ nokkrum í dal þar sem sauðféð var margt og vinnan aldrei búin. Bóndinn var duglegur maður og vildi hafa allt í röð og reglu. Kona hans var ung og lagleg, en ekki mjög iðin við ullarvinnu. Hún kunni margt, og hún hafði gott hjarta, en þegar kom að rokknum og snældunni, varð hún þreytt áður en hún byrjaði.



Einn daginn kom bóndinn inn með stóran ullarpoka. „Nú þarf að kemba, spinna og vinna," sagði hann. „Veturinn kemur fyrr en varir."



Konan horfði á ullina og fannst hún vaxa fyrir augunum. „Já," sagði hún. „Ég byrja á morgun." En morgundagurinn kom, og þá þurfti að sækja vatn. Næsta dag þurfti að laga eldinn. Síðan þurfti að finna nál. Svo var hún þreytt. Og ullin lá kyrr í horninu, hvít og þögul, eins og hún vissi að enginn myndi snerta hana. Bóndinn spurði á hverju kvöldi: „Hvernig gengur með ullina?" Og konan svaraði: „Hún kemur, hún kemur." En ekkert kom.